

● לגיל סדן, שהעז לשכור את מחסוסי הפחד ולהציג במירקע את השתוללות הפלאנוגות של המתנחלים בגדה המערבית. סדן הקפיד להציג את שני הצדדים, אך לא טישטש את העובדות. כך שכל צופה יכול היה להסיק בעצמו את המסקנה המתבקשת, שהמתנחלים משקרים. כתבה זו, לצד המצב בכיתת המעצר בירושלים, החזירו למהדרה משהו מן הזוהר של הימים הטובים של הטלוויזיה. את התוצאה ההפוכה השיגה הכתבה המשעממת על חיפושניפנט בישראל, שחזרה עדיכוש על כמה עובדות ומראות יסודיים.

● לכתיב-שחקן צבי (צצה) גורן, על סירטו פאול ברחיים. בניגוד לציפיות היה סירטו של

כתב סממה איפה הפרס?

גורן משעמם. הוא נראה ונשמע כתוכנית רדיו מצולמת, בחוסר דמיון יוצר. חבל שהבימאי לא הטריח עצמו בתקופת שהותו באיים הבריטיים ללמוד מסדרת סרטיימלחנים של קן ראסל הבריטי. הסרט סבל ממחסור בתסריט וממור נוטוניות, כשגורן דואג להבליט את נוכחותו. הפרטי היחיד שהיה בעל העניין היה הקטע שבו ניגן הכנר יהודי מנוחין יצירה של פאול ברחיים.

● לדראמה "מקורית" השולחן, לתסריטן הר"ר יגאל משיח ולבימאי אנטואן סאלה. היה זה ניסיון להתמודדות מקורית כמעט מבעיות השואה. הלשון העילגת של משתתפי הסרט, חוסר האמינות של התפאורה, הסיטואציה המעניינת שהפכה כירי יוצרי הסרט משעממת ומרדימה, שבו ועוררו את שאלת העקרות של יצירת דראמה בתוך בניין הטלוויזיה. היה בדראמה זו מימד של "שואנים", המאמינים, שדי בנושא השואה כדי להוליד "דראמה" על המירקע. גישה זו מוטעת לחלוטין, שהרי גם לכך יש צורך בכישרון יוצר, דבר שהר"ר משיח לא ניתן בו, וגם הבימאי אנטואן סאלה, המעולה בבימאי הטלוויזיה, לא היה מסוגל ליצור יש מאין.

● למנהל הטלוויזיה טוביה סער ולמנהל חטיבת התוכניות שלו צבי (צביקה) שפירא. על לוח מישורי גהי-שבועות, שהיה רליז, ריקני

יבין נגד פעלולים

באחת משיבות-הבוקר של חטיבת-החדשות בטלוויזיה יצא מנהל-החטיבה לשעבר, כתיבה-פרלמנטרי בהווה, חיים יבין, בשצף קצף נגד הסיגנון החדש של הגשת התמונות במהדרות מבט.

יבין תקף את הגישה העריכתית-טכנולוגית החדשה של מבט, המציגה את ראשית הכתבה, מאחורי ראשו של מגיש המהדרה.

לטענת יבין, יוצר סיגנון זה אי-הבנה אצל קהל הצופים, המתרכז בתמונה, והמאבד את הקשר עם דברי מגישה-המהדרה.

על גישת ההגשה החדשה של מבט הגן העורך הזמני, מיכאל קרפין. בימים אלה סוכם בין יבין והנהלת הטלוויזיה ועריכת-הכתבים, שיקבל לידיו את עריכת מבט שני, שישודר בקרוב אחת לשבוע, כמתכונת המגויינת של כתבות, כפי שיבין המליץ.

ומשעמם. כעוד שבשנים הטובות של הטלוויזיה הישראלית, נהגו להכין לחגי-שבועות מישדרים מיוחדים, שנועדו להמחיש את חילוניותו של חג זה, פתרו סער ושפירא את הבעיה בהבאת תוכניתה של שרה-לה שרון ומועדון-הזמר שלה, שאליו צירפו סרטי-שוד. את תוכנית מוצאי-החג העדיפו סער ושפירא לשבץ בלוח-המישדרים הרגיל של היום הרביעי. הטלוויזיה הישראלית הקרינה בחג הביכורים את ביכורי השקפתו של מנהלה, שהסתכמו בתוכנית בידור פלוס סרטי שוד.

אנטי-עיתונאות

● לעורך מבט של מוצאי יום-הכיפורים, רפי חלבי, על מהירותו, שהיתה בכתיבת מהדרות-החדשות אנטי-עיתונאית. המהדרה רוצפה בכתבות משעממות, חסרות כל מגע לאירועים שהתרחשו במהלך יום גהי-שבועות. הכתבות היו ממאגר הכתבות הפסולות של שבועי-החדשות שקדם לשידור. עורכי מבט לא הטריחו אפילו כתב אחד לצאת לשטח, ולהציג

כתב כהן-אהרונוב סיכסוך ראשון

את האופן שבו חג העם את חגו. השיא היה כתבתה של דליה מזור על ייעוץ לזוגות מתגרשים, בשעה שהיא עצמה הגישה את המהדרה.

מאחרי הקלעים

הפרס של סממה

בישיבת חטיבת-החדשות שנערכה ערב

מגישי-עורך יבין אי-הבנה אצל הצופים

גהי-שבועות, לא יכלו כתיבה-מחלקה שלא לחייד למשמע דבריו של הכתב הצנאי, דן סממה.

סממה יצא חוצץ נגד העוכרה שחטיבת-החדשות לא קיבלה את פרס רשות השידור לעיתונאות מעולה. הוא הוסיף שהוא הגיש את אחת מכתבות מילחמת-הלכנון שלו לירי טוביה סער, מנהל הטלוויזיה, ככתבה שהיא מועמדת לזכייה בפרס. לטענתו של סממה היה ראוי לקבל את הפרס. הוא התעלם מהעוכרה שאת הפרס על עיתונאות מעולה מטעם רשות-השידור קיבל הכתב המדיני של הרדיו, שימעיין שפירא, שאין דבר חסוי בפניו בישיבות הממשלה, שמהן הוא מצליח להוציא את כל הפרטים, ויהיו סודיים ככל שיהיו.

המסך של יערי

רוגו רב קיים בקרב העורכים והכתבים של מבט, ובעיקר מגישי כימעט חצות. על הכנסתו של הכתב אליעזר יערי כמגיש של מהדרות מבט. הסיבה לרוגו: השקעת מאמץ בהכשרתו של יערי להגיש במסך. למרות שהוא עומד לצאת בקרוב לחוצלארץ במישרת שליחות (ולא שליחות עיתונאית של רשות-השידור).

העורכים והכתבים מתרעמים יותר על הנחייה בעל-פה מטעם מנהל חטיבת-החדשות יאיר שטרן, שהורה לשבץ את יערי בהגשת מהדרות מבט עד כמה שאפשר יותר.

פסילת כהן-אהרונוב

לראיון שערך חיים יבין באלפן מבט עם ניצב יהושע כספי, מפקד המחוז הדרומי של המיטרה, במהלך מהדרות מבט שבה לא כיהן יבין כמגיש, קרמה דראמה קטנה.

את כספי הביא לאולפן הכתב לענייני-מיטרה, אורי כהן-אהרונוב. אלא שעורך מבט מיכאל קרפין, הודיע לאהרונוב שהוא אוסר עליו לראיין את כספי באולפן. הנימוק: כהן-אהרונוב אינו "עובר", לדעתו במירקע.

כהן-אהרונוב נראה ממורמר על סירובו של קרפין. יש כוונתו לפנות אל ועדה-העובדים, כדי שזה ייאבק עם קרפין על כך שבעתיד הוא יראיין את המרואיינים בשטח שהוא מופקד עליו.

מילחמת-החדרים

הפעלת מערכות האי-אג'י בבניין הטלוויזיה עשויה להביא לסידרה של התכתשויות על חלוקת החדרים בבניין הטלוויזיה.

חרייה-עבודה ממוקמים בבניין הטלוויזיה ובבניין חוטי ירושלים, שם שכנו בעבר מישרדי המחלקות האירגוניות של רשות-השידור, שעברו לבניין כלל. אכן בעיקבות נצחונו של מנהל הרדיו, גרעין לביארי, העומד להקים בבניין חוטי-ירושלים את אולפן-התיקשורת המשוכלל של הרדיו, לא נותרו חדרים נוספים בטלוויזיה. התוצאה: מישרדי מחלקתו של מנהל מחלקת-התוכניות, צביקה שפירא, עשויים להיוותר בלא חדרים, מצב שיעמיק את הקרע המתהווה בין שפירא ובין מנהל הטלוויזיה, טוביה סער.

כמה מעובדיו של שפירא טוענים כי מילחמת החדרים עשויה להביא לשיתוקו המחולט של שפירא.

פסקול

פרשת קפוז ליי למבקר-המדינה

ההסכם שאיפשר לכתיבה-מיטרה של הטלוויזיה, אורי כהן-אהרונוב, לצלם לצורכי כתבה בהשבע - יומן אירועים בתוככי בית-המעצר במיגרשה-רוסים בירושלים, גרם לתרעומת אצל כתיבה-מיטרה של העיתונות המודפסת וצלמיה-עיתונות בירושלים ●● פרשת הניזיפה, שבה זכה כתיבה-טלוויזיה רמי ליי, על שאמר לאורח טורדן, שטיילן לטלוויזיה, במילים: "קפוז ליי" טרם תמה. למרות הניזיפה וההתנצלות שנשלחה לאורח ההתלונן, פנה זה אל נציבת-לונות-הציבור במישרד מבקר-המדינה, וביקש לחקור בפרשת ה"קפוז ליי" ●● על הצעתם של קריני קול ישראל להגיש את מהדרות-החדשות בהגשה ללא ריש לשונות הגיב אחד ממכירי הרדיו: "ירויחו המאזינים, שלא יאלצו להאזין למהדרות-החדשות כלשון שהם אינם מבינים אותה תמיד" ●● לתוכנית האחרונה של מוקד, שגיבורה היה שראווצר יורם ארידור, היה מיספר המאזינים בירושלים נמוך ביותר. באותה השעה שידרה הטלוויזיה הירדנית, בשני ערוצי, תוכניות מרתקות יותר. בערוץ 3 שידרה בשידור-חי, כאמצעות הליווי, את מישחק הכדורגל בגמר גביע אירופה לאלופות, בין קבוצות ריאל מאדריד ואברדין הסקוטית. ברשת 6 שידרה עוד פרק בסידרה המרתקת על מילחמת-האזרחים בספרד. בירושלים התכרחו שרק ספרי הבורסה עקבו אחרי דבריו של שראווצר.

הקב"ט האדיש

רוגו רב התעורר בשבוע החולף בין כתבי החדשות כנגד הקב"ט (קצין הביטחון) של הטלוויזיה. הסיבה לרוגו זה: חיתוך צמיגיו של עורך-המישנה של מבט, רפי חלבי.

כתבים אלה טוענים שהקב"ט אינו עושה דבר לגלות את אנשי-הטלוויזיה, שהכריזו מילחמה על הכתב הדרווי. לדעת כתבים אלה, לא היתה לקב"ט בעייה לאתר את משגרי המכתב האנונימי לחלבי, שהודפס כאחת ממכונות הכתיבה של הטלוויזיה. כתבים אלה טוענים כי ידועים להם שמותיהם של כמה מעובדי-התחנה, שאף איימו בגלוי על רפי חלבי. לדעת הכתבים, מתארגנת בבניין הטלוויזיה קבוצת-עובדים הקרובים להתחיה. בין עובדים אלה בולט בימאי במחלקת העריכת, שסירב בעבר לאפשר לעורך-סרטים שמאלן לערוך כתבה שלו.

אחד מכתבי מבט העיר: "זה מתחיל במכתב איום, ממשיך בהשחתת צמיגים ונגמר בכרוז בראש"